

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 89 1 Rs 043811 21 Rev
Banjaluka, 20.7.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljica, Z.H. iz S. i N.L. iz V., koje zastupa punomoćnik S.D., advokat iz I. S., protiv tužene Republike Srpske, Ministarstva, Okružnog suda u I.S., koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 Rs 004768 20 Rsž od 28.10.2020. godine, na sjednici održanoj 20.7.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Odbija se zahtjev tužiteljica za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, u iznosu od 438,75 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Sokocu, Odjeljenje u Istočnom Sarajevu broj: 89 1 Rs 043811 19 Rs od 26.02.2020. godine, obavezana je tužena isplatiti tužiteljicama naknadu troškova prevoza radi odlaska na posao i povratka sa posla, za period i u iznosima koji su bliže navedeni u izreci te presude, odnosno - tužiteljici Z.H. ukupan iznos od 1.045,09 KM, a tužiteljici N.L. ukupan iznos od 1.051,82 KM, te im nadoknaditi parnične troškove u iznosu od 2.165,60 KM.

Presudom Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 Rs 004768 20 Rsž od 28.10.2020. godine, žalba tužene je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tužiteljica za naknadu troškova žalbenog postupka.

Drugostepenu presudu revizijom pobija tužena zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (iako to ne može biti razlog za izjavljivanje revizije) i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija dozvoli i usvoji, te osporena odluka preinači tako da se odbiju zahtjevi tužiteljica, a one obavežu da joj naknade sve troškove parničnog postupka.

U odgovoru na reviziju, tužiteljice predlažu da se ista odbije, kao neosnovana.

Revizija nije dozvoljena.

Revizija protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, prema odredbi člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u ostalom tekstu: ZPP), nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela te presude ne prelazi 30.000,00 konvertibilnih maraka odnosno iznos od 50.000,00 KM, ako se radi o privrednom sporu (o kojem ovdje nije riječ). Kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP). Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3. iste zakonske odredbe).

Tužiteljice su u ovom slučaju, s obzirom na prirodu stavljenog zahtjeva (traženje naknade putnih troškova po osnovu radnog odnosa), obični – formalni suparničari na aktivnoj strani, o kojim govori odredba člana 362. stav 1. tačka 1. ZPP i svaka od njih predstavlja samostalnu stranku (član 365. ZPP). One su naime, zajedničkom tužbom zahtijevale od tužene isplatu određenih iznosa, a nije bilo smetnje da to urade u posebnim, sasvim odvojenim parnicama. U takvom slučaju, kada obični suparničari ističu više tužbenih zahtjeva od kojih ni jedan ne prelazi iznos utvrđen odredbom člana 237. stav 2. ZPP, revizija nije dozvoljena, jer se za ocjenu njene dozvoljenosti ne uzima u obzir zbir zahtjeva svih tužitelja, nego pojedinačna vrijednost tužbenog zahtjeva svakog od suparničara, odnosno pojedinačna vrijednost iznosa koji je dosuđen svakom od njih ili za koji je svako od njih odbijen.

Pobijanom odlukom drugostepenog suda potvrđena je prvostepena presuda kojom je svakoj od tužiteljica, na ime putnih troškova, za period od 01.12.2018. do 30.11.2019. godine, dosuđen određen novčani iznos, na ime glavnog potraživanja, zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom, koja se, kao ni troškovi spora, saglasno naprijed navedenoj odredbi člana 316. stav 2. i 3. ZPP, ne uzima u obzir pri određivanju vrijednosti predmeta spora, pa tako ni za određivanje vrijednosti pobijane presude.

Ni jedan od tih iznosa ne prelazi vrijednost od 30.000,00 KM, zbog čega revizija nije dozvoljena.

Znajući da revizija nije dozvoljena, revident je, pozivom na odredbu člana 237. stav 2. ZPP (vjerovatno je mislio na stav 3.), te odluku ovog suda broj: 82 0 P 001846 09 Rev od 14.6.2011. godine i odluku Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 067702 16 Rsž od 01.4.2016. godine, zatražio da se o njoj ipak odluči, jer da se pobijana presuda zasniva na shvatanju koje nije podudarno sa shvatanjem izraženim u tim odlukama. Međutim, stav izražen u odluci ovog suda, na koju se poziva revizija, odavno je napušten i o troškovima sudija izazvanih putovanjem do mjesta suda u kojem rade, se sudi kao u izreci pobijane presude, a takvo presuđenje odavno je podržao i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u nekoliko svojih odluka. Takođe, navedena drugostepena presuda Okružnog suda u Bijeljini je preinačena odlukom ovog suda broj: 80 0 Rs 067702 16 Rev od 08.6.2017. godine, na način da je udovoljeno zahtjevu tužitelja za naknadu putnih troškova, slijedom čega pozivanje revidenta na navedene sudske odluke nije moglo ishoditi dozvoljavanje revizije.

Iz navedenih razloga, na osnovu odredbe člana 237. stav 2. i člana 247. stav 1, 4. i 6. ZPP, revizija tužene je odbačena.

Odgovor na reviziju ne predstavlja radnju koja je bila nužna za vođenje ovog postupka (član 387. stav 1. ZPP), pa je odbijen zahtjev tužiteljica za naknadu troškova nastalih tim povodom.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić